ROZSUDEK SOUDU (třetího senátu)

14. července 2005 *

Ve věci T-312/03,

Wassen International Ltd, se sídlem v Leatherhead (Spojené království), zastoupená M. Edenboroughem, advokátem, a S. Mayerem, advokátem,

žalobkyně,

proti

Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM), zastoupenému S. Laitinen a M. Capostagno, jako zmocněnkyněmi,

žalovanému,

* Jednací jazyk: angličtina.

přičemž dalším účastníkem řízení před odvolacím senátem OHIM je

Stroschein Gesundkost GmbH, se sídlem v Hamburku (Německo),

jejímž předmětem je žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 18. června 2003 (věc R 121/2002-4), týkajícímu se námitkového řízení mezi Wassen International Ltd a Stroschein Gesundkost GmbH,

SOUD PRVNÍHO STUPNĚ
EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ (třetí senát),

ve složení M. Jaeger, předseda, V. Tiili a O. Czúcz, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: B. Pastor, náměstkyně vedoucího soudní kanceláře,

s přihlédnutím k žalobě došlé kanceláři Soudu dne 12. září 2003,

s přihlédnutím k vyjádření k žalobě došlému kanceláři Soudu dne 18. prosince 2003,

po jednání konaném dne 14. března 2005,

vydává tento

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

1 Dne 16. února 1999 podala Wassen International Ltd u Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) přihlášku ochranné známky Společenství podle nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 1994, L 11, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146), ve znění pozdějších předpisů.

2 Ochrannou známkou, jejíž zápis byl požadován, je slovní ochranná známka SELENIUM-ACE.

3 Výrobky a služby, pro které byl zápis ochranné známky požadován, náležejí do tříd 3 („kosmetické přípravky; krémy na obličej; mýdla; krémy a pleťové vody proti stárnutí"), 5 („výživové doplňky; vitaminy a minerály"), a 42 („salóny krásy") ve smyslu Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, ve znění změn a doplňků.

4 Přihláška byla zveřejněna ve *Věstníku ochranných známek Společenství* č. 81/99 ze dne 11. října 1999.

5 Dne 16. prosince 1999 podala Stroschein Gesundkost GmbH (dále jen „osoba, která podává námitky") na základě článku 42 nařízení č. 40/94 námitky proti zápisu přihlašované ochranné známky, na základě německého zápisu č. 39 519 649 ze dne 27. září 1995 následující obrazové ochranné známky:

6 Tato ochranná známka byla zapsána pro následující výrobky, náležející zároveň do třídy 5 a třídy 30:

„Přípravky coby doplňky potravy, nikoliv zdravotní nebo farmaceutické, na bázi škrobu, solí vápníku, stearanu hořčíku a kvasnic, nebo sloučenin těchto látek."

7 Námitky byly založeny na všech výrobcích, pro které byla starší ochranná známka zapsána, a směřovaly proti výrobkům náležejícím do tříd 3 a 5 požadovaným v přihlášce ochranné známky Společenství. Důvodem uvedeným na podporu těchto námitek bylo nebezpečí záměny na základě čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94.

8 Rozhodnutím ze dne 30. listopadu 2001 námitkové oddělení vyhovělo námitkám, a v důsledku toho zamítlo zápis přihlašované ochranné známky. V podstatě mělo za

to, že dotčená označení jsou vzhledově velmi podobná a foneticky podobná, či dokonce totožná. S ohledem na totožnost výrobků požadovaných v přihlášce ochranné známky zahrnutých do třídy 5 a určitou podobnost mezi výrobky požadovanými v přihlášce ochranné známky zahrnutými do třídy 3 na jedné straně a výrobky, na které se vztahuje starší ochranná známka, na straně druhé, došlo námitkové oddělení k závěru, že existuje nebezpečí záměny.

9 Dne 30. ledna 2002 žalobkyně podala u OHIM odvolání proti rozhodnutí námitkového oddělení.

10 Rozhodnutím ze dne 18. června 2003 (dále jen „napadené rozhodnutí") čtvrtý odvolací senát zamítl odvolání. V podstatě měl za to, že slovní prvky jsou dominantními prvky starší ochranné známky a, konkrétněji, že pojem „selenium" představuje prvek, který je nejvíce rozlišující, že oddělení písmen „a", „c" a „e" spojovníky nemění jejich vnímání a že pojem „spezial" je spotřebiteli vnímán jako údaj popisující zvláštní řadu výrobků. Došel k závěru, že námitkové oddělení mělo správně za to, že označení jsou podobná, že výrobky jsou buď totožné nebo podobné, a že právem usoudilo, že pro všechny dotyčné výrobky existuje nebezpečí záměny.

Návrhy účastníků řízení

11 Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

— vyhověl žalobě;

— vrátil přihlášku ochranné známky Společenství před OHIM za účelem umožnění jejího zápisu;

— zrušil rozhodnutí námitkového oddělení;

— zrušil napadené rozhodnutí;

— uložil osobě, která podává námitky, náhradu nákladů vynaložených žalobkyní v rámci tohoto řízení, řízení před odvolacím senátem a řízení před námitkovým oddělením.

12 OHIM navrhuje, aby Soud:

— zamítl žalobu;

— uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

K přípustnosti návrhu směřujícího k vrácení věci OHIM za účelem umožnění zápisu

13 Žalobkyně navrhuje, aby Soud vrátil věc před OHIM a přikázal mu zapsat dotčenou ochrannou známku Společenství.

14 Podle čl. 63 odst. 6 nařízení č. 40/94 je OHIM povinen provést nezbytná opatření, aby vyhověl rozhodnutí soudu Společenství. Soudu tedy nenáleží ukládat OHIM příkazy. Úkolem OHIM je totiž vyvodit důsledky z výroku a odůvodnění tohoto rozsudku [rozsudek Soudu ze dne 27. února 2002, Streamserve v. OHIM (STREAMSERVE), T-106/00, Recueil, s. II-723, bod 18]. Tento návrh je tedy nepřípustný.

K věci samé

15 Žalobkyně uplatňuje na podporu své žaloby jediný žalobní důvod, vycházející z porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94.

Argumenty účastníků řízení

16 Žalobkyně uplatňuje, že jak námitkové oddělení, tak odvolací senát se dopustily nesprávného posouzení dotčených ochranných známek. Zdůrazňuje, že je namístě přistoupit k celkovému posouzení starší ochranné známky a ochranné známky Společenství, s přihlédnutím k ochranným známkám celkově, včetně jejich případných obrazových prvků. Není možné omezit analýzu na specifické prvky ochranné známky, obzvláště pokud není předložen žádný důkaz prokazující, že se cílová veřejnost spoléhá na určité prvky, a pokud se dotčené ochranné známky skládají z určitých prvků, které samostatně mají pouze nízkou rozlišovací způsobilost, takže rozlišovací způsobilost ochranných známek může vyplynout pouze z jejich celkového posouzení.

17 Žalobkyně se domnívá, že bylo chybné nezohlednit účinky pojmu „spezial", spojovníky oddělující písmena „a", „c" a „e", jakož i obrazový prvek starší ochranné známky, neboť i když každý z těchto prvků samostatně může mít pouze omezený vliv, jejich celkový vliv není v rámci celkového posouzení zanedbatelný.

18 Žalobkyně uplatňuje, že odvolací senát neprávem považoval pojem „selenium" za prvek, který je ve starší ochranné známce nejvíce rozlišující. Jak námitkové oddělení, tak odvolací senát nechaly bez povšimnutí nebo nevzaly dostatečně v úvahu skutečnost, že nákup dotčených výrobků není nahodilý, ale naopak k němu dochází po podrobném prozkoumání ingrediencí, ze kterých se skládají různé výrobky, na které se vztahují dotčené ochranné známky. Cílová veřejnost se mimoto zajímá pouze o výrobky obsahující selenium, aniž by přikládala význam nebo si vůbec byla vědoma skutečnosti, že pojem „selenium" je cizí nebo vědecký název výrobku, který si přeje. V důsledku toho nemůže cílová veřejnost pojem „selenium" považovat za „dostatečně rozlišující".

19 Žalobkyně poukazuje na to, že pokud mezi písmeny „a", „c" a „e" není mezera nebo spojovník, je přirozené, že je spotřebitel vyslovuje jako jedno slovo, i když pojem takto vytvořený není součástí mateřského jazyka dotyčného spotřebitele. Z toho vyplývá, že starší ochranná známka se skládá ze skupiny písmen „ace", vyslovovaných odděleně, zatímco přihlašovaná ochranná známka obsahuje pojem „ace", vyslovovaný jako jedno slovo.

20 Žalobkyně se domnívá, že v důsledku toho je namístě provést srovnání kolidujících ochranných známek v jejich následující podobě: SELENIUM-ACE, co se týče přihlašované ochranné známky, a slovního prvku „Selenium Spezial A-C-E" spojeného s obrazovým prvkem, pokud jde o starší ochrannou známku. I když jsou pojem „spezial" a obrazový prvek pouze nízce rozlišující, je nutno je vzít v úvahu. Navíc je pojem „selenium" pro spotřebitele, který si přeje koupit výrobek obsahující

selenium, rovněž nízce rozlišující. Pokud jde o pojem „ace" a skupinu písmen „ace" oddělených spojovníky, má žalobkyně za to, že první z nich je smyšlený a pravděpodobně nemá pro průměrného německého spotřebitele žádný smysl, a druhá se jasně skládá z pouhých písmen abecedy.

21 Žalobkyně z toho vyvozuje, že slovní prvky, ze kterých se skládají dotčené ochranné známky, jsou z hlediska fonetického rozdílné, neboť přihlašovaná ochranná známka obsahuje pojem rozdělený spojovníkem a starší ochranná známka dva pojmy ve spojení se třemi oddělenými písmeny. Z hlediska vzhledového jsou ochranné známky rovněž odlišné, jelikož starší ochranná známka obsahuje obrazový prvek a oddělená písmena, a nikoliv cizí nebo smyšlený výraz „ace". Z pojmového hlediska nemá přihlašovaná ochranná známka jiný smysl než ten, který vyplývá z pojmu „selenium", což je prvek vyhledávaný cílovou veřejností, zatímco starší ochranná známka má doplňkový význam spojený se skupinou písmen „ace".

22 Žalobkyně upozorňuje na to, že německý úřad pro ochranné známky a patenty dospěl ke stejnému závěru v rozhodnutí ze dne 21. srpna 2002. Námitkové oddělení a odvolací senát tedy měly následovat toto rozhodnutí, podle kterého ochranné známky mohou být rozlišeny, a to i v případě totožnosti dotčených výrobků.

23 Konečně žalobkyně uplatňuje, že jak námitkové oddělení, tak odvolací senát neprávem žalobkyni zatížily důkazním břemenem prokázat, že neexistuje nebezpečí záměny. Doložit existenci tohoto nebezpečí a prokázat jej by mělo být úkolem osoby, která podává námitky. V této věci osoba, která podává námitky, nepředložila žádný důkaz na podporu svého tvrzení, že skutečně existuje možnost záměny na německém trhu. V důsledku toho při neexistenci důkazu ani v jednom směru měla být otázka vyřešena na základě hypotetického srovnání kolidujících ochranných známek.

24 OHIM tvrdí, že odvolací senát měl právem za to, že existuje nebezpečí záměny z důvodu podobnosti dotčených označení, posouzených celkově, jakož i totožnosti a podobnosti výrobků, na které se vztahují.

Závěry Soudu

25 Podle čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 se na základě námitek majitele starší ochranné známky přihlášená ochranná známka nezapíše, pokud z důvodu totožnosti nebo podobnosti se starší ochrannou známkou a totožnosti nebo podobnosti výrobků nebo služeb, na které se ochranná známka vztahuje, existuje nebezpečí záměny u veřejnosti na území, na kterém je starší ochranná známka chráněna. Kromě toho se na základě čl. 8 odst. 2 písm. a) ii) nařízení č. 40/94 staršími ochrannými známkami rozumí ochranné známky zapsané v členském státě s dřívějším datem podání přihlášky, než měla přihláška ochranné známky Společenství.

26 Podle ustálené judikatury představuje nebezpečí záměny nebezpečí, že se veřejnost může domnívat, že dotčené výrobky nebo služby pocházejí od stejného podniku nebo případně od podniků hospodářsky propojených.

27 Podle téže judikatury musí být nebezpečí záměny posuzováno celkově podle toho, jak relevantní veřejnost vnímá dotčená označení a výrobky nebo služby, přičemž musí být zohledněny všechny relevantní faktory projednávaného případu, zejména vzájemná závislost mezi podobností označení a podobností výrobků nebo služeb, na které se vztahuje ochranná známka [viz rozsudek Soudu ze dne 9. července 2003, Laboratorios RTB v. OHIM – Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS), T-162/01, Recueil, s. II-2821, body 31 až 33, a uvedená judikatura].

28 V projednávaném případě je starší ochranná známka, na které jsou založeny námitky, zapsána v Německu. Kromě toho jsou dotčenými výrobky výrobky běžné spotřeby. Z toho vyplývá, že cílovou veřejnost, vzhledem k níž je nutno posoudit nebezpečí záměny, tvoří průměrní spotřebitelé v Německu.

29 Mimoto, i když článek 8 nařízení č. 40/94 neobsahuje ustanovení obdobné ustanovení čl. 7 odst. 2, podle kterého pro zamítnutí zápisu ochranné známky postačuje, že absolutní důvod k zamítnutí existuje jen v části Společenství, je namístě mít za to, že musí být v projednávaném případě použito stejné řešení. Z toho vyplývá, že zápis musí být rovněž zamítnut, pokud relativní důvod k zamítnutí existuje jen v části Společenství [rozsudek Soudu ze dne 3. března 2004, Mülhens v. OHIM – Zirh International (ZIRH), T-355/02, Recueil, s. II-791, bod 36].

30 S ohledem na tyto úvahy je namístě zkoumat porovnání provedené odvolacím senátem, pokud jde jednak o dotčené výrobky a jednak kolidující označení.

K porovnání výrobků

31 Nejprve je třeba poznamenat, že žalobkyně nepředkládá žádný argument týkající se posouzení odvolacího senátu v tomto ohledu. Mimoto v návaznosti na otázku Soudu žalobkyně během jednání vyjasnila, že nepodala žádost o omezení své přihlášky ochranné známky. Dále je třeba připomenout, že námitky byly založeny na všech výrobcích, pro které byla starší ochranná známka zapsána, a byly namířeny proti výrobkům náležejícím do tříd 3 a 5 požadovaným v přihlášce ochranné známky.

Odvolací senát měl za to, že výrobky označované přihlašovanou ochrannou známkou jsou částečně totožné s výrobky označovanými starší ochrannou známkou a částečně jim podobné. Za těchto podmínek je namístě dojít k závěru, že výrobky požadované v přihlášce ochranné známky jsou částečně totožné s výrobky označovanými starší ochrannou známkou a částečně jim podobné.

K porovnání označení

32 Jak vyplývá z ustálené judikatury, globální posouzení nebezpečí záměny, co se týče vzhledové, fonetické nebo pojmové podobnosti kolidujících označení, musí být založeno na celkovém dojmu, kterým tato označení působí, s přihlédnutím zejména k jejich rozlišovacím a dominantním prvkům [viz rozsudek Soudu ze dne 14. října 2003, Phillips-Van Heusen v. OHIM – Pash Textilvertrieb und Einzelhandel (BASS), T-292/01, Recueil, s. II-4335, bod 47, a uvedená judikatura].

33 Pokud jde o tvrzení žalobkyně týkající se nedostatku celkového posouzení dotčených ochranných známek odvolacím senátem, je namístě mít za to, že odvolací senát provedl analytické zhodnocení každého specifického prvku dotčených označení a správně vyložil získané výsledky prostřednictvím celkového posouzení založeného na souhrnu všech těchto údajů.

34 V tomto ohledu je třeba zaprvé připomenout, že na rozdíl od tvrzení žalobkyně odvolací senát zohlednil jak účinky pojmu „spezial", tak oddělení písmen „a", „c" a „e" spojovníky i obrazový prvek starší ochranné známky.

35 Je totiž třeba uvést, že odvolací senát měl správně za to, že pojem „spezial" odpovídá německému přídavnému jménu, které znamená „zvláštní", a může být spotřebiteli na relevantním území vnímáno jako údaj popisující zvláštní řadu výrobků.

36 Dále je namístě uvést, že odvolací senát také přezkoumal vliv skupiny písmen „ace". Měl za to, že cílová veřejnost by tato písmena mohla chápat jako odkaz na jiné látky obsažené obvykle ve výživových doplňcích, jako například vitaminy. Krom toho se domníval, že okolnost, zda jsou tato písmena zobrazena se spojovníky nebo bez nich, není důležitá, jelikož nepřítomnost oddělovacího znaménka nemůže v projednávaném případě podstatně změnit dojem, který u spotřebitele mohou vyvolat tato tři písmena umístěná ve stejném pořadí.

37 Konečně, pokud jde o obrazový prvek, odvolací senát v napadeném rozhodnutí poznamenal, že pokud je ochranná známka složena ze slovních a obrazových prvků, měly by být slovní prvky v zásadě považovány za více rozlišující než obrazové prvky, protože průměrný spotřebitel snadněji odkáže na dotčený výrobek uvedením názvu než popisem obrazového prvku ochranné známky. Odvolací senát má správně za to, že tuto obecnou úvahu lze rozumně použít v projednávaném případě. Podle odvolacího senátu je přiměřené mít za to, že průměrný spotřebitel bude vnímat slovní prvek jako ochrannou známku a obrazový prvek jako prvek dekorativní. Lze též uvést, že obrazový prvek se nachází pod slovními prvky, tedy v méně viditelném postavení.

38 Z toho vyplývá, že argumenty žalobkyně vycházející z toho, že odvolací senát nevzal v úvahu jiné prvky než pojem „selenium", musí být odmítnuty.

39 Zadruhé je nutno uvést, že odvolací senát měl v napadeném rozhodnutí správně za to, že pojem „selenium" tvoří dominantní prvek starší ochranné známky.

40 Jelikož je totiž starší ochranná známka složena ze slovních prvků (pojmů „selenium", „spezial" a skupiny písmen „ace") a obrazového prvku, je třeba připomenout, že se odvolací senát právem domníval, že slovní část je více rozlišující než obrazová část. Je třeba dodat, že pojem „selenium" je anglický pojem odpovídající německému výrazu „selen", který označuje chemický prvek. V tomto ohledu je namístě připomenout, že pokud příslušní spotřebitelé nejsou schopni si uvědomit, že pojem „selenium" označuje složku výrobku, který si přejí koupit, tento pojem je obzvláště rozlišující, protože je vnímán jako název výrobku, a nikoliv jako údaj popisující jeho obsah. Mimoto, i když je možné, jak upozorňuje odvolací senát, že spotřebitelé mohou rozpoznat tento prvek jako složku výrobků uváděných na trh pod starší ochrannou známkou, nemění to nic na tom, že pojem „selenium" má ve starší ochranné známce kvůli svému postavení a ve srovnání s ostatními prvky starší ochranné známky rozhodující úlohu, když relevantní veřejnost označení rozpoznává a pamatuje si jej.

41 Je totiž namístě v tomto ohledu uvést, že pojem „selenium" má důležitou úlohu ve vzhledovém a fonetickém posouzení starší ochranné známky, s ohledem na jeho počáteční postavení, tedy na nejviditelnějším místě. Tento pojem je tedy vnímán jako první. Mimoto je nutno připomenout, že pojem „spezial" znamená v němčině „zvláštní". Z toho plyne, že odvolací senát mohl právem mít za to, že cílová veřejnost jej vnímá jako prvek čistě pochvalný a popisný. Konečně spojení písmen „ace" může být spotřebiteli vnímáno jako odkaz na určité látky obvykle obsažené ve výživových doplňcích, jako například vitaminy.

42 Z toho vyplývá, že argument žalobkyně vycházející z pochybení odvolacího senátu, když považoval pojem „selenium" za nejvíce rozlišující prvek starší ochranné známky, musí být odmítnut.

43 Zatřetí je třeba uvést, že odvolací senát provedl celkové posouzení založené na souhrnu všech údajů vyplývajících z těchto hodnocení. Mohl tak právem mít za to, že přihlašované označení a starší označení jsou si velmi podobná tím, že přihlašované označení téměř úplně reprodukuje slovní prvek staršího označení.

44 Odvolací senát se totiž právem domníval, že kolidující označení jsou při celkovém posouzení podobná, neboť jejich podobnosti převažují nad jejich rozdíly. Je nutno konstatovat, že starší označení je téměř identicky reprodukováno v přihlášce ochranné známky Společenství, neboť se obě označení liší pouze v málo rozlišujících prvcích staršího označení, a sice pojmu „spezial", obrazovém prvku a dvou spojovnících oddělujících tři písmena „a", „c" a „e" umístěná nicméně v přihlašovaném označení ve stejném pořadí. Mimoto, vzhledem k tomu, že přihlašovaná ochranná známka je slovní ochrannou známkou, může být přihlašovatelem užívána v jakémkoliv druhu písma, včetně toho užívaného starší ochrannou známkou. Je tedy namístě dojít k závěru, že dotčená označení vyvolávají z hlediska vzhledového, fonetického a pojmového podobný celkový dojem.

45 Z toho vyplývá, že argument vycházející ze skutečnosti, že odvolací senát neprovedl celkové posouzení dotčených ochranných známek, musí být rovněž odmítnut.

46 Pokud jde o argument žalobkyně, že odvolací senát nezohlednil rozhodnutí německého úřadu pro ochranné známky a patenty, týkající se stejných ochranných známek a stejných výrobků, přestože Spolková republika Německo byla státem, kterého se námitky týkaly, postačuje připomenout, že podle ustálené judikatury je systém ochranných známek Společenství samostatným systémem, který je tvořen souborem vlastních pravidel a sleduje své zvláštní cíle, přičemž jeho provádění je nezávislé na všech národních systémech [rozsudek Soudu ze dne 5. prosince 2000, Messe München v. OHIM (electronica), T-32/00, Recueil, s. II-3829, bod 47]. V důsledku toho, i když odvolací senát může přihlédnout k rozhodnutím vnitrostátních orgánů, nemůže jej tato možnost zbavit jeho povinnosti provést vlastní posouzení pouze na základě relevantní právní úpravy Společenství. OHIM a případně soud Společenství nejsou tudíž vázány rozhodnutím přijatým na úrovni členského státu. Z toho vyplývá, že argument žalobkyně nemůže obstát.

47 Pokud jde o argument žalobkyně, že odvolací senát ji neprávem zatížil důkazním břemenem prokázat neexistenci nebezpečí záměny, je třeba připomenout, že podle čl. 74 odst. 1 *in fine* nařízení č. 40/94 se OHIM v řízení o relativních důvodech zamítnutí při zkoumání omezí na skutečnosti, důvody a návrhy přednesené účastníky. Z tohoto ustanovení plyne, že jak osoba, která podává námitky, tak žalobkyně musí předložit OHIM skutečnosti a důvody na podporu svých příslušných návrhů. V tomto ohledu z rozhodnutí námitkového oddělení vyplývá, že osoba, která podává námitky, tvrdila, že nebezpečí záměny mezi dotčenými ochrannými známkami existuje z důvodu totožnosti jejich rozlišujících prvků, a protože výrobky, na které se vztahuje přihlašovaná ochranná známka, a sice výrobky náležející do tříd 5 a 3, jsou totožné s výrobky, na které se vztahuje starší ochranná známka, nebo jim podobné. Z toho vyplývá, že osoba, která podává námitky, předložila důvod na podporu svých námitek, a sice existenci nebezpečí záměny, na jehož podporu předložila několik argumentů, které OHIM mimoto vzal v úvahu, takže své rozhodnutí nezaložil pouze na tvrzeních žalobkyně. V důsledku toho musí být argument žalobkyně odmítnut.

48 S ohledem na předcházející úvahy je třeba dojít k závěru, že se odvolací senát nedopustil nesprávného posouzení, když došel k závěru, že existuje nebezpečí záměny ve smyslu čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94, z důvodu jednak podobnosti dotčených označení při celkovém posouzení, a jednak totožnosti a podobnosti výrobků, na které se dotyčné ochranné známky vztahují. V tomto ohledu je třeba připomenout, že nízký stupeň podobnosti ochranných známek může být vyrovnán vysokým stupněm podobnosti výrobků nebo služeb, na které se ochranné známky vztahují, a naopak (viz obdobně rozsudek Soudního dvora ze dne 22. června 1999, Lloyd Schuhfabrik Meyer, C-342/97, Recueil, s. I-3819, bod 19). V projednávaném případě jsou výrobky částečně totožné a částečně podobné. Z této totožnosti a podobnosti vyplývá, že rozdíly mezi dotčenými označeními jsou v rámci celkového posouzení nebezpečí záměny oslabeny.

49 Je tedy namístě, aniž by Soud musel rozhodnout o přípustnosti návrhu žalobkyně na zrušení rozhodnutí námitkového oddělení, zamítnout jediný žalobní důvod uplatněný žalobkyní a zamítnout žalobu v celém rozsahu.

K nákladům řízení

50 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu Soudu bude účastníku řízení, který byl ve sporu neúspěšný, uložena náhrada nákladů řízení, pokud účastník, který byl ve sporu úspěšný, náhradu nákladů ve svém návrhu požadoval. Vzhledem k tomu, že žalobkyně byla ve sporu neúspěšná, je namístě jí uložit náhradu nákladů řízení vynaložených OHIM, v souladu s jeho návrhy.

Z těchto důvodů

SOUD (třetí senát)

rozhodl takto:

1) Žaloba se zamítá.

2) Žalobkyni se ukládá náhrada nákladů řízení.

Jaeger Tiili Czúcz

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 14. července 2005.

Vedoucí soudní kanceláře

H. Jung

Předseda

M. Jaeger